

[Alsing Andersen.]

faaet forelagt et Forslag som dette, som mit Parti er villigt til at støtte med sine Stemmer.

Hans Jacob Sørensen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Tilslutning til Forslagets Gennemførelse, men jeg vil gerne til det, der allerede er fremført om det ønskelige i at faa en yderligere Offentliggørelse af Rigsdagens Regnskab foretaget, føje følgende: Den Del af Christiansborg Slot, hvor vi Rigsdagsmænd færdes og arbejder, er ikke blot i rent ydre Henseende et rummeligt og smukt Hus, men det er jo ogsaa saaledes, at der er Adgang for andre end dem, der hører Rigsdagen til, til at komme her, komme her som Tilhørere til vore Forhandlinger og komme her i Deputationer, naar de har noget at skulle forhandle med Rigsdagsmændene eller Partierne om. Og det er yderligere saaledes med Hensyn til Rummeligheden, at Christiansborg Slot i stor Udstrækning stilles til Raadighed til Afholdelse af andre Møder end Rigsdagens. Jeg skal ikke kritisere det høje Præsidiiums Dispositioner, men jeg vil gerne sige, at man til Tider maa undres noget over, hvor stor Rummeligheden i Virkeligheden er, naar der er Tale om Møders Afholdelse her i Bygningen — saadan som Forholdene i hvert Fald har været tidligere. Jeg vilde ønske — men det er vel ikke muligt —, at den højtæreede Statsrevision, naar den nu skal til at gennemgaa Rigsdagens Regnskab, ogsaa kunde paavise, hvor meget det koster at stille Rum til Raadighed og være gæstfri over for de mange, der kommer her i Rigsdagsbygningen. Dette burde der i Virkeligheden ogsaa tages Hensyn til. Jeg ved ikke, om Dansk Skatteborgerforening har været her, men jeg er da ikke i Tvivl om, at hvis den havde ønsket at holde sine Møder her, vilde den ogsaa have kunnet faa Tilladelse hertil.

Hvad det andet Punkt i det stillede Forslag angaar, er jeg ganske enig med Forslagsstilleren i, at en saadan Undersøgelse, hvis det kan kaldes saadan, eller i hvert Tilfælde Offentliggørelse af, hvordan Forholdene former sig med Hensyn til Rigsdagens Medlemmer, og hvordan de er stillet i Retning af at have lønnede Hverv og være Medlemmer af Kommissioner, er paa sin Plads. Der er efter min Mening ikke her noget at skjule eller noget at holde Haand over. For øvrigt kan man jo allerede nu meget vel finde frem til de Kilder, hvor Oplysningerne i den Henseende er; man kunde blot ønske, det var

blevet gjort paa en mere objektiv og mere nøgtern, man kan ogsaa sige mere loyal Maade, end det er sket, men det kan godt være, at de forskellige Ministerier og ogsaa vi Rigsdagsmænd skulde være mere nøjagtige med at faa fastslaaet, hvilke Kommissioner der egentlig bestaar og hvilke ikke. For et Par Aar siden bragte „Skatteborgeren“ en lignende Liste over Kommissioner og Hverv, og der figurerede jeg som Medlem af en Kommission, der i sin Tid var blevet nedsat og kun havde holdt eet Møde. Det var en Kommission vedrørende den militære Retspleje, og det blev i dens første Møde vedtaget, at saa længe den civile Retspleje ikke var blevet endeligt ændret, kunde der ikke arbejdes i denne Kommission. Efter nogle Aars Forløb fik vi Meddelelse om, at Kommissionen var ophævet. Den havde altsaa ikke arbejdet, men havde i en Aarrække figureret som en af de Kommissioner, man maatte se hen til med Skræk og Rædsel, fordi ogsaa den var med til at pumpe Penge ud af Statskassen til Diæter til sine Medlemmer, Diæter, som de altsaa i dette Tilfælde slet ikke fik. Hvis man overfladisk gennemlæser det Nummer af „Skatteborgeren“, der kom til Rigsdagen forleden Dag, maa man jo tro, at der ligger en mægtig Sum Penge i den offentliggjorte Liste.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen har nu gjort op, hvorledes det forholder sig med Hensyn til Rigsdagsrepræsentationen i de forskellige Institutioner, Nævn og Kommissioner, og jeg kan sige, at jeg har ogsaa gjort op, hvor meget det drejer sig om i Penge. Naar man ikke tager de Tilfælde med, hvor der gives Dagpenge, ligger Summen et Sted mellem 100 000 Kr. og 150 000 Kr., alt i alt. Jeg skal ikke komme ind paa, om det er et stort eller et mindre stort Tal; men jeg kan sige, at efter den Opfattelse, som gør sig gældende i adskillige Kredse ude i Befolkningen, er det jo ikke mere end 2 alene oppebærer. Der er jo Medlemmer her i Tinget, som anslaaes til at have „Ben“, der i alt bringer dem op paa en Statsindtægt af 70 000—80 000 Kr. At saadan siges, er ikke noget, jeg tilfældig har hørt paa et Møde, men det har jeg Bevis for i det Blad, jeg her staar med. Her opgøres det, at et Medlem af Tinget har 70 000 Kr. om Aaret, alt i alt, fra Staten. (*Aksel Larsen:* Hvem er det?). Dernæst nævnes det ofte — det vil jeg gerne sige ved denne Lejlighed —, at egentlig er der ingen, som ikke har „Ben“. (*Aksel Larsen:* Jo, jeg). Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen tror, at han er undtaget.